

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1190/05
05.10.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић, Виде Петровић-Шкоро, Неде Антонић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужиоца А. из ..., кога заступа Б., адвокат из ..., против тужене Ц. из ..., коју заступа Д., адвокат из ... и Е. из ..., ради утврђења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж. бр. 149/03 од 27.2.2004. године, у седници већа одржаној 05.10.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж. бр. 149/03 од 27.02.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Окружног суда у Шапцу Гж. бр. 149/03 од 27.2.2004. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Владимирцима П. бр. 118/02 од 21.6.2002. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је недопустиво извршење пописом и продајом путничког аутомобила ... регистарске ознаке... и трактора ... по предлогу првотужене Ц. као повериоца против друготуженог Е. као дужника, а по решењу Општинског суда у Владимирцима И. бр. 17/02, као неоснован и обавезан тужилац да туженој Ц. исплати на име трошкова парничног поступка износ од 6.500,00 динара.

Против пресуде Окружног суда у Шапцу тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији тужиоца у смислу чл. 389. ст. 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може поднети.

Тужилац је 05.4.2002. године поднео тужбу ради утврђења недопустивости извршења, у којој није означио вредност предмета спора. Судска такса није одређена ни наплаћена.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору дозвољеност ревизије цени се у смислу одредбе чл. 382. ст. 3. Закона о парничном поступку према вредности предмета спора коју је тужилац навео у тужби.

Уколико тужилац у тужби не означи вредност предмета спора, дозвољеност ревизије се цени према наплаћеној такси, а у колико није обрачуната или наплаћена судска такса, тада се сматра да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају у тужби није означена вредност предмета спора, нити је суд на тужбу одредио или наплатио судску таксу, тако да ревизија тужиоца није дозвољена. Такса од 1.000,00 динара коју је одредио службеник суда при пријему тужбе није релевантна за одређивање вредности предметног спора и оцену права на ревизију.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, применом чл. 392. ЗПП, ревизију тужиоца одбацио као недозвољену.

Председник већа - судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

ЈК